

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

12 Vtrum corpora damnatorum resurgent sine deformitatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

pus enim non potest esse incorruptibile nisi per naturam ut caeleste, vel per gratiam innocētia ut corpus hominis in primo statu, vel per gloriam, sicut corpus Christi in resurrectione: sed nullum istorum competit corporis damnatorū, ergo corpora damnatorum non erunt incorruptibilia.

Si dicatur, quod erunt incorruptibilia ex decreto diuina iustitia, ut perpetuo puniantur. Contra. Culpa non debetur pena perpetua, nisi secundum quod habet aliquid perpetuitatis: sed perpetuitas culpae non est ex parte corporis, sed ex parte voluntatis quae eligit perpetuo in peccato manere. ergo diuina iustitia non requirit quod corpus aeternaliter puniatur.

¶ 2. Praet. Corpus nō punitur pro peccato animae, nisi in quantum est organum animae operantis. peccatum: sed in aliquibus actibus potest esse peccatum mortale, in quibus corpus non cōmunicat, sicut patet in peccatis spiritualibus. ergo si aliquis pro eis solis damnatur, corporis eius non debetur poena perpetua.

¶ 3. Praet. Sicut aliquis damnatur propter peccatum transgressionis, ita damnatur propter peccatum omissionis: sed in omissione nihil cooperatur corpus. ergo non debetur sibi poena perpetua, si propter peccatum omissionis aliquis damnatur: & sic diuina iustitia non requirit corpora damnatorum esse incorruptibilia.

SED CONTRA. Remota causa remouetur effectus: sed post resurrectionem cessabit motus caeli, qui est causa corruptionis in corporibus. ergo cessabit corruptio, & sic corpora damnatorum erunt incorruptibilia.

RESPON. Dicendum, quod corpora damnatorū erunt incorruptibilia, quāuis sint passibilia. Incorruptibilitatis autem prima causa & principalis est iustitia diuina, quae conseruabit corpora damnatorum in perpetuis penis: sed causa secundaria & quasi coadiuuans erit quies motus caeli, quo quiescente nulla actio, vel passio poterit esse in corporibus pertinens ad transmutationem naturae. Vnde & corpora danatorum non patiuntur ab igne passione naturae, quia natura corporis humani transmutetur a natura sua, sed patientur a passione animae, sicut organum sensus a sensibili suscipiendo similitudinem qualitatis sensibilis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ratio illa procedit ex insufficienti diuisione. Est. n. hic alia causa corruptionis a rebus quae tanguntur in obiectione. scilicet decretum diuinae iustitiae: quāuis possit dici aliquo modo, quod etiam per naturam erunt incorruptibilia, in quantum. C. remouetur naturale corruptionis principium, scilicet motus caeli.

AD SECVNDVM dicendum, quod peccatum & rationem culpae, & perpetuitatis habet ex anima non ex corpore. Vnde sicut corpus punitur pro peccato, in quantum est instrumentum peccati ratione culpae habentis ab anima, ita perpetuo puniri debet, in quantum est instrumentum peccati quod habet perpetuitatem ex voluntate.

AD TERTIVM dicendum, quod haec non est ratio principaliter, quare corpus punitur pro peccato animae, quia est instrumentum animae operantis peccatum, sed magis quia est pars essentialis hominis quae operatur: proprie. n. loquendo homo est qui peccat per animam, & ideo si puniretur anima tantum, non puniretur qui peccauit. l. homo. Nec tamen est uerum quod aliquis actus sit hominis in uita praesentis, in quo corpus non cōmunicet, quia quam-

uis in actibus intellectiua a partis non cōmunicet corpus sicut instrumentum actus, cōmunicat tamen sicut representans obiectum, quia obiectum intellectus est phantasma, sicut color uisus, ut dicitur in 3. de anima. Phantasma autem nō est sine organo corporali, & sic patet quod etiam intelligēdo, & in aliis actibus animae uiuatur aliquo modo corpore.

AD QVARTVM dicendum, quod pro peccato omissionis non damnatur aliquis, quia aliquid agatur, sed quia omittitur illud quod est debitum fieri ab anima, & a corpore, in quantum corpus cōmunicat actibus animae, & ita eodem modo peccati transgressionis & omissionis pertinet ad corpus & animam.

ARTICVLVS XII.

Vtrum corpora damnatorum resurgant sine deformitatibus.

AD SECVNDVM sic proceditur. Videtur, quod corpora danatorum resurgēt sine deformitatibus. Resurrectio. n. fiet diuina uirtute, & est perfectissima: sed uirtus perfecta ē opus & effectus. ergo sicut corpora resurgētū erūt perfecta, ita corpora damnatorū resurgēt sine deformitatibus.

SED CONTRA est, Sapientia 11. Per quod peccat quis, per haec & torquetur: sed danati peccauerunt per corpora deformitatem haecnia. ergo resurgētum deformitatibus.

RESPON. Dicendum, quod deformitas in corpore potest esse duobus modis. Vno modo, ex defectu alicuius membri, & talis deformitas, ut cōter dicitur, in corporib. damnatorum nō erit, quia resurgēt incorrupti. i. sine defectu alicuius membri, ut sic totum corpus puniatur in reprobis, & punitur in electis. Alio modo potest esse deformitas, uel defectus corporis ex indebita pportione partium, sicut febris accidit ex indebita pportione humorū, & sicut gibbus accidit ex supabundantia carnis in aliqua parte, & de tali deformitate, uel defectu est duplex opinio. Quidam. n. attendentes damnationem reproborum, ut nihil eis mali deesset, dixerunt quod talibus deformitatibus nō carebunt. Alii uero attendentes uirtutem resuscitantis, qui sicut naturam condidit in opere creationis, ita naturam in resurrectione reparabit, dicunt quod omnes defectus qui ex uicio naturae acciderūt, auctoritate naturae amouebit, ut febris, & hūdi. sed defectus qui ex peccata voluntate processerunt, in reprobis remanebunt, sicut sunt maculae, & reatus peccatorum. Quod etiam horum uerius sit, Augustinus in Eneid. libro de bio relinquit dicens, quod nulla debet esse quod de pulchritudine illorum, quorum est certa damnatio.

His uisus facile patet solutio ad obiecta.

ARTICVLVS XIII.

Vtrum corpora damnatorum puniantur uermibus, & fletu corporalibus.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur quod corpora damnatorum puniantur uermibus, & fletu corporalibus. Dicitur. n. iudith ultimo. Da. b. igne & uermes in carnes eorum: sed uermes spiritualis non datur in carnem, sed magis in animam, ergo uermes, quo reprobis puniuntur, non est tantum spiritualis, sed etiam corporalis.

¶ 2. Item Lucē 13. dicit quaedam gl. quod per fletum quem dominus reprobis comminatur, potest probari uera corporum resurrectio, quod non esset, si fletus ille esset tantum spiritualis. ergo &c.

SED CONTRA est, quod uermes quo puniuntur reprobis,